Грамадскае незалежнае выданне, выходзіць з верасня 1995 года

Газета Уладзіміра Кудзінава

СЕРАДА № 6 (35)

24 студзеня 1996 года

Цана па падпісцы – 444 руб.,
цана ў розніцу – 700 руб.

Час мясцовы

Шмат што ў наш час успрымаецца зусім наадварот, чым у мінулым. Да прыкладу – добрая праца якога-небудзь прадпрыемства выклікае часам здзіўленне. І зразумела чаму: на фоне агульнага эканамічнага заняпаду больш-менш стабільная дзейнасць выглядае роўна стаячым каласком на палеглым жытнёвым полі.

Добра працуецца – добра святкуецца

Адным з такіх каласкоў з'яўляецца ПМК-2 трэста „Белпалівабуд". У зводках аб выніках працы гэтая будаўнічая арганізацыя паказвае лічбы са знакам „плюс" у адносінах да мінулагодняга.

Таму і свята, якое ладзілася ў ПМК-2 з нагоды 40-годдзя „Белпалівабуда" атрымалася шчырым. Узгадалі зробленае арганізацыяй за ўсе гады. А гэта, дарэчы, нямала. Тое ж торфапрадпрыемства "Бярозаўскае" і яго рабочы пасёлак. Павіншавалі ветэранаў арганізацыі. 37 работнікаў ПМК-2 атрымалі грашовыя прэміі ў памерах ад 500 да 700 тысяч, 42 чалавекі – ад 300 да 500 тысяч рублёў. Уручаў іх начальнік В. Стасевіч, паціскаючы рукі работнікам і падзякаваўшы за добрасумленную і старанную працу.

Прыемна пачуць аб такой падзеі, а калі ўлічыць, што навіны такія – рэдкасць, то прыемна ўдвая.

В. ГАПЕЕЎ.

АКРЭДЫТАЦЫЯ – НЕ АНДУЛЯЦЫЯ,
АЛЕ ЎСЁ РОЎНА НЕЗРАЗУМЕЛА,
ШТО ГЭТА ТАКОЕ...

– Дуня, ты будзеш рабіць андуляцыю?
– Ты што? Я – не такая!
– Якая – не такая? З завіўкай–андуляцыяй, значыць, – выглядаеш жа прывабней!
– А-а-а. Завіўку, вядома, зраблю.

Слова „андуляцыя" (ondylacje – польск.) выкарыстоўвалася некалі ў заходніх раёнах Беларусі, дзе наша мова падверглася пэўнаму ўздзеянню польскай культуры. Вастрасловы прыкмецілі яго незвычайнае для беларускага вуха гучанне і адпаведную рэакцыю вясковых модніц з прэтэнзіяй на інтэлігентнасць, адукаванасць і бясспрэчную прыстойнасць.

Гэтае слова не прыжылося ў нас. Іншыя ж – наадварот занялі такое месца ў нашай мове, што, здаецца, не маюць адпаведных слоў-сінонімаў, а перакладаюцца некалькімі словамі. „Акрэдытацыя" – адно з такіх слоў. Яно мае некалькі значэнняў. Акрэдытацыя карэспандэнтаў, напрыклад, азначае гарантаваную ім магчымасць атрымліваць інфармацыю ад дзяржаўных органаў, арганізацый, устаноў, органаў грамадскіх аб'яднанняў. Калі рэдакцыя „Газеты Уладзіміра Кудзінава" папрасіла Івацэвіцкі раённы Савет дэпутатаў акрэдытаваць сваіх карэспандэнтаў, то, на жаль, разыгралася сцэна нібы ў анекдоце, які прыведзены вышэй.

Але раскажам усё па парадку.

Як вядома, з верасня мінулага года ў Івацэвічах пачало выходзіць новае перыядычнае выданне – „Газета Уладзіміра Кудзінава". Яна зарэгістравана ў Міністэрстве культуры і друку 11 ліпеня 1995 года (пасведчанне аб рэгістрацыі № 1147), друкуецца ў Баранавіцкай узбуйненай друкарні з дазволу Галоўнага ўпраўлення грамадска-палітычнай інфармацыі Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь (№ 10/205). Тэрыторыя распаўсюджвання газеты – Івацэвіцкі раён, праграмныя мэты – асвятленне грамадскага, эканамічнага жыцця гэтага раёна.

Цяпер у рэдакцыі „Газеты Уладзіміра Кудзінава" працуюць пяцёра журналістаў, якія маюць адпаведную адукацыю і вялікі вопыт работы ў друку. Сваю работу мы будуем на прынцыпах прафесіяналізму, аб'ектыўнасці, адкрытасці старонак газеты для ўсіх жыхароў раёна незалежна ад іх палітычных прыхільнасцей, ідэалагічных і рэлігійных перакананняў. Лічым, што наша пазіцыя знаходзіць станоўчы водгук у жыхароў раёна, бо ўжо сёння, на пятым месяцы існавання, маем 2.000 падпісчыкаў.

5 студзеня г. г. рэдакцыя „Газеты Уладзіміра Кудзінава" звярнулася ў райвыканкам і раённы Савет дэпутатаў з пісьмовай заявай аб акрэдытацыі карэспандэнтаў нашай газеты пры райвыканкаме і райсавеце згодна з артыкулам 42 Закона Рэспублікі Беларусь „Аб друку і іншых сродках масавай інфармацыі", у якім гаворыцца:

„Рэдакцыі сродкаў масавай інфармацыі маюць права на акрэдытацыю сваіх карэспандэнтаў пры дзяржаўных органах, арганізацыях, установах, органах грамадскіх аб'яднанняў.

Органы, арганізацыі, установы, пры якіх акрэдытаваны карэспандэнт, абавязаны паведамляць яму аб маючых адбыцца пасяджэннях, нарадах і іншых мерапрыемствах, забяспечваць стэнаграмамі, пратаколамі і іншымі дакументамі, ствараць спрыяльныя ўмовы для ажыццяўлення запісу."

11 студзеня г. г. мы атрымалі на нашу заяву адказ, падпісаны старшынёю райсавета М. М. Валковічам, у якім паведамляецца, што прэзідыум раённага Савета дэпутатаў не лічыць неабходным акрэдытацыю карэспандэнтаў „Газеты Уладзіміра Кудзінава" пры райсавеце дэпутатаў па той прычыне, што газета „Івацэвіцкі веснік" дастаткова поўна асвятляе грамадскае, палітычнае і эканамічнае жыццё Івацэвіцкага раёна.

Са здзіўленнем і неўразуменнем чыталі мы гэты адказ. Неўразуменне, па-першае, выклікае не толькі тое, што прычынай адказу з'яўляецца існаванне ў раёне газеты „Івацэвіцкі веснік" і, як гаворыцца ў адказе, дастаткова поўнае асвятленне ёю жыцця нашага раёна. Гэта – наогул не прычына, бо існаванне адной газеты не забараняе існаванне другой. Падпісчыкі і першай, і другой газеты маюць неабходнасць і права мець на старонках газет, якім яны аддаюць перавагу, афіцыйную інфармацыю ад райвыканкама і райсавета. Як нам здаецца, райсавет павінен сам быць зацікаўлены ў тым, каб 2.000 падпісчыкаў „Газеты Уладзіміра Кудзінава" – а гэта цяпер жыхары ўсіх населеных пунктаў раёна, мелі інфармацыю аб справах райсавета з першых, як гаворыцца, вуснаў, а не ў перакладзе яе з іншых крыніц.

Дазволім сабе тут зрабіць і невялікую заўвагу: на нашу думку, газета „Івацэвіцкі веснік" не толькі недастаткова поўна асвятляе жыццё раёна, але і наогул яго не асвятляе. Каб пераканацца ў гэтым, дастаткова адкрыць падшыўку газеты „Івацэвіцкі веснік".

Па-другое, адмаўляючы ў акрэдытацыі карэспандэнтам „Газеты Уладзіміра Кудзінава", прэзідыум райсавета ігнаруе Закон „Аб друку і іншых сродках масавай інфармацыі". І – гэта галоўная прычына, якая прымусіла нас звярнуцца ўжо да дэпутатаў раённага Савета з просьбай аб акрэдытацыі карэспандэнтаў газеты.

Яе мы выказалі на чацвёртай сесіі райсавета. У абмеркаванні пытання аб акрэдытацыі прынялі тры ўдзельнікі сесіі – старшыня райсавета М. М. Валковіч, дэпутат райсавета, галоўны заатэхнік райсельгасупраўлення М. В. Страковіч і дэпутат Брэсцкага абласнога Савета дэпутатаў С. П. Бадзей. Апошні прапаноўваў заслухаць на сесіі тлумачэнне юрыста, які б дакладна і ясна паведаміў дэпутатам, якое рашэнне аб акрэдытацыі карэспандэнтаў „Газеты Уладзіміра Кудзінава" з'яўляецца правільным з пункту адпаведнасці яго існуючаму Закону.

Місію юрыста ўзяў на сябе М. М. Валковіч і паведаміў дэпутатам, што „Закон не абавязвае акрэдытаваць" карэспандэнтаў прыватнай газеты. Гэта дае падставу нам думаць, што М. М. Валковіч, як былы начальнік установы УЖ 15/5, а прасцей – турмы, больш знаёмы з Крымінальным кодэксам, чым з Законам Рэспублікі Беларусь „Аб друку і іншых сродках масавай інфармацыі". У гэтым жа Законе менавіта дэкларуецца права рэдакцый сродкаў масавай інфармацыі на акрэдытацыю карэспандэнтаў пры дзяржаўных органах і не робіцца ніякага дзялення сродкаў масавай інфармацыі на дзяржаўныя і прыватныя, бо, як гаворыцца ў Законе, **„дзяржава разглядае сістэму сродкаў масавай інфармацыі як аснову рэалізацыі канстытуцыйнага права грамадзян Рэспублікі Беларусь на свабоду слова і інфармацыі..."**

Пераконваючы дэпутатаў райсавета ў адсутнасці неабходнасці акрэдытацыі карэспандэнтаў „Газеты Уладзіміра Кудзінава", а гэта значыць, у адсутнасці неабходнасці інфармавання аб справах райсавета праз нашу газету 2.000 яе падпісчыкаў, М. М. Валковіч заявіў літаральна наступнае (дыктафонны запіс):

– У нас 210 депутатов в районе, через которых мы и проводим в жизнь все решения, все мысли и через которых должны, не всегда, правда, своевременно, но должны доводить и решения, и предложения. И от них информацию получать. И думается, что это достаточно солидный корпус, который может работать и будет работать.

Так і хочацца запытацца: „О чем бишь Вы, Николай Николаевич?"

Я ў друку працую 27 гадоў і ўпершыню чую, што нейкі сродак масавай інфармацыі непатрэбны таму, што ў нас існуе дэпутацкі корпус.

Пасля такіх пасажаў здзіўлення ў нас ужо не выклікала выступленне дэпутата М. В. Страковіча, які заявіў, што ён толькі вітае існаванне ў нашым раёне яшчэ адной газеты і з задавальненнем даваў і будзе даваць ёй інфармацыю. І „Газета Уладзіміра Кудзінава", на яго думку, мае права на інфармацыю, але ... не на акрэдытацыю! О, акрэдытацыя, гэта нешта зусім іншае!

Ну, як тут не ўсклікнуць:

– Акрэдытацыя – не андуляцыя, але ўсё роўна незразумела, што гэта такое!..

– Чаму вы прэтэндуеце на знаходжанне пад дахам раённага Савета? Чаму я, як старшыня райсавета, павінен працаваць на Мікалая Рымача, які з'яўляецца карэспандэнтам прыватнай газеты? – такія пытанні з характэрным прыціскам на кожным слове з трыбуны сесіі ставіў рэдакцыі „Газеты Уладзіміра Кудзінава" М. М. Валковіч.

Каб адказаць на іх, мне была дадзена адна хвіліна. Усё ж я паспела сказаць дэпутатам, што наша газета і рэдакцыя ні ў якім разе не прэтэндуе на „дах" (гаворачы словамі М. М. Валковіча) райсавета. Мы не патрабуем ад яго ні грошай, ні якой-небудзь іншай матэрыяльнай ці нават маральнай падтрымкі.

Мы, наадварот, прадастаўляем старонкі нашай газеты райсавету і райвыканкаму. Прадастаўляем для таго, каб 2.000 падпісчыкаў (а гэта – і 2.000 выбаршчыкаў) мелі дакладную інфармацыю ад райсавета і райвыканкама. Акрэдытацыя патрэбна для таго, каб карэспандэнты газеты бралі гэтую інфармацыю менавіта ў райсавеце і райвыканкаме, а не здабывалі яе з іншых крыніц...

Цяпер я маю магчымасць дадаць, што, як запісана ў Законе „Аб друку і іншых сродках масавай інфармацыі", падпісчыкі „Газеты Уладзіміра Кудзінава", як і ўсе грамадзяне Беларусі, **„...маюць права на своечасовае, аператыўнае атрыманне праз сродкі масавай інфармацыі дакладных звестак аб дзейнасці дзяржаўных органаў, грамадскіх аб'яднанняў, аб палітычным, эканамічным і міжнародным жыцці, стане навакольнага асяроддзя.**

Рэдакцыя мае права запытваць такую інфармацыю ад дзяржаўных органаў, арганізацый, грамадскіх аб'яднанняў, іх службовых асоб. Запытванне інфармацыі магчыма як у вуснай, так і ў пісьмовай форме. Запытваемую інфармацыю абавязаны прадстаўляць кіраўнікі ўказаных органаў..." (артыкул 32 Закона „Аб друку і іншых сродках масавай інфармацыі".

Такім чынам, калі старшыня райсавета дае сам інфармацыю, ці дае магчымасць узяць гэтую інфармацыю ў райсавеце карэспандэнтам „Газеты Уладзіміра Кудзінава", то ён працуе не на Мікалая Рымача, Лідзію Цалуйка, Іванова, Пятрова, а на 2.000 жыхароў раёна, выбаршчыкаў, якія з'яўляюцца падаткаплацельшчыкамі і ўтрымліваюць гэты райсавет на свае сродкі. Тое ж, што гэтыя 2.000 чалавек выбралі для сябе, як сродак масавай інфармацыі, „Газету Уладзіміра Кудзінава", а не газету „Івацэвіцкі веснік", з'яўляецца іх правам. І з гэтай акалічнасцю ўжо нельга не лічыцца...

Вось і ўсё, што датычыцца акрэдытацыі карэспандэнтаў „Газеты Уладзіміра Кудзінава" пры райсавеце і райвыканкаме. Тое, што чацвёртая сесія райсавета адмовіла рэдакцыі нашай газеты ў акрэдытацыі карэспандэнтаў, вы ўжо ведаеце.

Адказу з райвыканкама па гэтаму ж пытанню мы яшчэ не атрымалі.

Л. ЦАЛУЙКА, рэдактар „Газеты Уладзіміра Кудзінава".

● ОТКРЫТО ПРО НАБОЛЕВШЕЕ

КОЛЬ ЦЕЛЬ ОДНА, ЗАЧЕМ ЖЕ ДРАТЬСЯ?

Статья председателя Ивацевичского райпотребсоюза В. А. Власовца „Кто кормит район?" в газете „Івацэвіцкі веснік" за 16 декабря 1995 года показалась мне неубедительной по той причине, что автор не пытался в ней раскрыть аспекты эффективности экономического развития той или другой структуры и социального влияния их на обеспечение и обслуживание простого покупателя. Попросту была сделана очередная попытка продолжить всё ту же политическую борьбу, как и в предвыборной компании, чтобы в глазах и умах людей разрушить все то доброе и ценное, что делала и делает торгово-промышленная фирма „Ивацевичи" для людей района, а если хотите и для республики в целом. Кроме того, от статьи веет какой-то ещё и злой завистью одной структуры к другой.

Ваши, Василий Александрович, аргументы о том, что „налоги потребкооперации в бюджете района составляют 16%, а всех коммерческих структур – всего около 5%, буквально ни о чем не говорят, поскольку они не подкреплены выводами, исходя из сравнительного анализа технико-экономических показателей работы таких двух структур, как потребкооперация и ТПФ „Ивацевичи".

Взяв же за основу товарооборот и число торговых точек потребкооперации и ТПФ (за 11 месяцев товарооборот ТПФ составляет 22,1 млрд. руб., число торговых точек – 17), можно вполне реально показать эффективность работы этих структур, темпы их развития и спрогнозировать их развитие на будущее.

Так вот, если товарооборот потребкооперации за 11 месяцев прошлого года был в 4,23 раза выше, чем товарооборот ТПФ, то удельный вес налогов в бюджете составил выше только в 3,2 раза. Это говорит о том, что индекс эффективности взносов в бюджет ТПФ против взносов, вносимых потребкооперацией, составляет 1,32. В этом случае при любых равных условиях удельный вес налогов потребкооперации в бюджете должен составлять 21,1%, а не 16. В самом деле, при равном количестве вносимых налогов по видам и в том случае, когда в потребкооперации накручиваются наценки на продовольственные и промышленные товары выше, чем в ТПФ, так и должно быть. Так где же ваши налоги? Не в потребкооперации ли поле деятельности для налоговой инспекции по изысканию резервов пополнения бюджета?

В среднем каждая торговая точка ТПФ за 11 месяцев дала 1,3 млрд. руб. товарооборота, в то время, когда каждая торговая точка потребкооперации – 519 млн. руб., что в 2,5 раза меньше.

Для того, чтобы выйти на объем товарооборота по потребкооперации за 11 месяцев в 93,5 млрд. руб., ТПФ потребуется не 180 торговых точек, а всего лишь 72. Какая колоссальная экономия основных фондов (зданий, сооружений, оборудования, оснастки, прочих мощностей)! Какая колоссальная экономия заработнай платы!

Если же ТПФ довести число торговых точек до количества, функционирующих в потребкооперации, то объем товарооборота ТПФ может быть доведен до 234 млрд. руб. И если предположить, что мощности и товарооборот потребкооперации в том объеме, которыми они располагают, достаточны для удовлетворения спроса района, то при темпах развития ТПФ до уровня, как отмечено выше, фирма удовлетворила бы покупательский спрос более двух одинаковых районов. Внушительно? Даже очень!

Среднегодовая сумма платежей в бюджет на одного работающего в потребкооперации составила 3,7 млн. руб., а по ТПФ на 2,2 млн. руб. больше. Если бы каждый из 31132 человек трудоспособного населения нашего района вносил бы эту сумму, то бюджет пополнился бы больше, чем на 68,6 млрд. руб., а это по доходам – полтора бюджета района. Какие все же огромнейшие резервы для процветания района, если целенаправленно двигаться по пути рыночных реформ!

Представляет интерес и доля товарооборота, который дают эти две структуры за счет продукции собственного производства. Если в потребкооперации доля этой продукции в общем объеме товарооборота составляет 30%, то в ТПФ после реконструкции колбасного цеха – 47,3%. Причем, если потребкооперация производит колбасные и другие мясные изделия из бычков и кабанчиков, выращенных населением района, то ТПФ сама ведёт откорм бычков и полное воспроизводство свиней. Вот и считай, дорогой читатель, у кого должна быть выше наценка на колбасные и мясные изделия с учетом вкладываемых затрат и кто больше спекулирует: тот, кто продаёт выращенное другими, или кто сам выращивает?

Какой смысл был Ивацевичскому горпо выкупать у УКСа райисполкома недостроенное здание магазина по ул. Черткова, обрекая его на размывание и разложение под воздействием естественных климатических условий? Не разумнее ли было бы перечислить эти 212,3 млн. руб. УКСу и пусть бы оно достраивало здание. Не умеем не только правильно решать вопросы, но и мыслить. Наверняка магазин останется недостроенным. Неужели найдутся средства у потребкооперации, чтобы его достроить?

В районе постепенно закрываются торговые точки. Только по трём населённым пунктам (д. Бытень, г. п. Телеханы, г. Коссово) закрыто 11 магазинов, здания которых пустуют и приходят в ветхое состояние. Поэтому надо честно признаться: потребкооперация – банкрот. Она вплотную, видимо, подошла к черте экономической катастрофы. Средняя зарплата большинства работников прилавка ниже официального минимального потребительского бюджета. Нужно, в первую очередь, трезво оценить своё состояние и свои возможности. И, чтобы вести себя подобно нормальному банкроту, надо для сосуществования продавать собственное имущество, а не доводить его до состояния ветхости и разрухи.

Что касается ТПФ, то каоборот, в этом направлении она вкладывает миллиардные средства в развитие и наращивание своих мощностей.

Нельзя не оценить и то, что ТПФ для потребкооперации стала школой отличного сервиса и высокой культуры обслуживания покупателей. Благодаря ТПФ, ушли в забытье огромные очереди и столпотворения в магазинах потребкооперации. Кончился ажиотаж искусственных дефицитов и блатов, провоцирующих каждый раз очередное повышение цен. Слава Богу, со складских помещений продукты перекочевали на прилавки. Иначе покупатели купят эти продукты в магазинах фирмы, да и по ценам ниже, чем в потребкооперации. Правда, для господ-товарищей, как мне думается, дефициты по доступным ценам оставляются в складах. Покупатели же никогда их в магазинах не видят. Так что, как были у нас прежние привычки, так до сир пор и остались – ухватить, спрятать под подушку и съесть тайком, ни о ком и ни о чём не думая. Вот это: „ни о ком и ни о чем не думая" и привело к тому, что ваш поезд, уважаемый Василий Александрович, уходит в тоннель, в конце которого нет света, а ТПФ буквально за неполные три года превратилось в самое крупное коммерческое предприятие с многоотраслевым укладом не только района, но и области, и семимильными шагами движется вперёд, указывая путь рыночным отношениям в развитии экономики Беларуси. Какая огромная база и школа для распространения опыта по развитию рыночных реформ!

Но вместо этого господа-товарищи пытаются делать обратное. Пытаются отлучить людей от собственности, задушить огромный потенциал фирмы старыми советскими методами. Ни в одной стране не доходили до такой степени, как в СССР, когда человек полностью отлучался от собственности, а предпринимательство проходило по статье Уголовного кодекса. Не потому ли внутренний валовой продукт Беларуси за прошлый год упал на 12%, каждый пятый человек – скрытый или официально безработный, около 90% промышленных предприятий и 97% агропредприятий убыточны. В колхозах района коровники пусты, свинарники тоже. С июля–августа колхозники не получают заработную плату. Народ обнищал, он не видит будущего. Как пишет в одной из газет Николай Монтик из г. Барановичи: „Будущее Беларуси чернее египетской ночи. Беларусь – как государство, как народ, как нация – находится на последнем издыхании. Еще немного, ещё чуть-чуть и никакие припарки уже не помогут. Белорус – это вымирающий динозавр постсоветской эпохи, необольшевистского периода".

Нация уже не смеется, да и боится смеяться. Ведь говорят, что нация смеется, пока живет, и чем лучше живет, тем веселее смеётся. Если нация боится смеяться, – ей надо ставить диагноз.

Так, может быть, господа-товарищи, как говорит вновь избранный спикер парламента Семён Георгиевич Шарецкий, „пора перестать обманывать народ возможным возрождением Советского Союза. Нужно идти вперед и учитывать реалии сегодняшнего дня". Ведь людей не обманешь. Вы чувствуете, как они прозрели? И как они прозрели 10 декабря, несмотря на беспрецедентные меры, направленные на срыв выборов, паралич работы фирмы и попытку выбить из предвыборной компании ее директора.

Но жизнь идет, и ситуация меняется. Поэтому, господа-товарищи, нужна выдержка и благоразумие. Нужна смелость брать на себя ответственность. Хватит ли у вас знаний, мудрости человеческой, профессионализма, чтобы решить все проблемы и задачи по реформированию экономики? И главные из них – это макроэкономическая стабильность, деполитизация экономики, либерализация цен и торговли, развитие частного сектора, создание совершенной налоговой системы, развитие финансовых рынков, модернизация інфраструктуры и внедрение новых технологий в экономике. Однако без консолидации всех сил общества реализовать эти задачи, безусловно, невозможно. Поэтому давайте перестанем кидать камни друг в друга.

И. ВАБИЩЕВИЧ,
экономист,
житель г. Ивацевичи.

● ЗНАЁМЦЕСЯ: ВІКТАР ТРАЦЦЯК

Віктар Аляксандравіч Траццяк 14 гадоў адпрацаваў на Івацэвіцкай станцыі тэхнічнага абслугоўвання. Менавіта там набыў багаты вопыт у авалоданні прафесійным майстэрствам. А яно звязана ні з чым іншым, як з тэхнікай. Не Віктар Аляксандравіч ведае назубок.

Трэці год В. А. Траццяк працуе майстрам па рамонту тэхнікі аўтапарка гандлёва-прамысловай фірмы „Івацэвічы". І тут зарэкамендаваў сябе прафесіяналам у сваёй справе. Тэхніка рамантуецца хутка і якасна. А яна, як вядома, адна з гарантый стабільнай работы фірмы.

НА ЗДЫМКУ: В. А. Траццяк.

Фота А. КАНУННІКАВА.

● ВАША ПІСЬМО

БАЛІЦЬ ГАЛАВА І Ў БАЦЬКОЎ, І Ў ДЗЯЦЕЙ

Паважаная рэдакцыя „Газеты Уладзіміра Кудзінава"! Прашу надрукаваць маё пісьмо. 24 лістапада 1995 года я звярнулася ў райвыканкам да яго старшыні Жышко П. Г. са скаргай, падпісанай 60-цю жыхарамі в. Доўгая, але да гэтага часу не атрымала адказу, ні станоўчага, ні адмоўнага. Тры разы званіла Пятру Георгіевічу, ды не магла паразмаўляць з ім, бо ён адсутнічаў і мне адказвала сакратар з прыёмнай. Яна раіла чакаць афіцыйнага адказу.

Але 10 студзеня г. г. я змагла дазваніцца да старшыні райвыканкама, які паведаміў, што маю скаргу пра тое, што ўсяго два разы на тыдзень ходзіць аўтобус з Івацэвіч у нашы вёскі, а гэтага , мы лічым, вельмі мала, пераслалі на разгляд старшыні Быценскага сельсавета М. І. Сяўко. Мяне здзівіла такое паведамленне. Хто лепш можа паўздзейнічаць на аўтапарк № 4 – старшыня райвыканкама ці старшыня сельсавета? Узнятае мною пытанне – раённага маштабу, з ім, на мой погляд, павінен быў разбірацца П. Г. Жышко, як кіраўнік раёна, у якога дастаткова для гэтага правоў.

Цяпер я звяртаюся ў рэдакцыю з просьбай надрукаваць маё пісьмо і зварот у райвыканкам. Можа такім чынам хутчэй вырашыцца хвалюючае ўсіх нас, жыхароў вёсак Вуглы, Пагор'е, Наліўкі і Доўгая, пытанне.

У сваёй скарзе на імя старшыні райвыканкама я пісала, як пакутуюць нашы дзеці з унукамі, якія жывуць у Мінску ці Брэсце і час ад часу наведваюць сваіх бацькоў. Аўтобус на Вуглы ходзіць па нядзелях і панядзелках, і ўсё. Калі нехта з нашых дзяцей сыходзіць з поезда ў пятніцу ці суботу ў Даманаве, дабірацца ў родную вёску прыходзіцца пешшу. А з імі часта маленькія дзеткі, ды яшчэ цяжкія сумкі ў руках.

Як вядома, новы год сёлета прыйшоўся на панядзелак. Выхадным днём быў яшчэ і аўторак. І зноў „балела" галава як у бацькоў, так і ў дзяцей, якім чынам дабрацца пасля святаў да чыгуначнай станцыі, каб паспець у сераду на працу. А, скажам, з Вуглоў да Даманава няблізка – да 20-ці кіламетраў.

Дарэчы, у нашых вёсках людзі ў асноўным старыя, ім патрэбна дапамога дзяцей, якія жывуць у гарадах, каб выкапаць уласную бульбу, убраць дзялку калгасных буракоў. І зноў усё ўпіраецца ў пытанне: як дабрацца дамоў з таго ж Даманава?

Мы лічым, што ў нашыя вёскі аўтобус павінен хадзіць хаця б чатыры, а не два разы на тыдзень, пачынаючы з пятніцы і заканчваючы панядзелкам. Гэта ж была б такая палёгка нам і нашым дзецям.

Мы спадзяёмся, што пасля апублікавання майго пісьма ў газеце ў райцэнтры ўсё ж прыслухаюцца да нашай просьбы і дапамогуць нам з аўтобусам. Няўжо нам звяртацца яшчэ і да Прэзідэнта? Людзі, дарэчы, збіраюцца гэта зрабіць. А можа ўсё вырашыцца і без гэтага?

Вольга СТРАЛЬЧЭНЯ,
жыхарка в. Доўгая, пенсіянерка.

● СОЦЫАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ

С лёгким паром, или Ирония нашего времени

Кому неизвестно это древнее русское приветствие, обращённое к человеку, только что вышедшему из бани. Лёгкий – значит приятный, принёсший облегчение, радость, пользу. Многие находки археологов говорят о том, что даже первобытный человек знал и ценил свойства горячего пара.

Русская баня – явление самобытное. О ней писали многие чужестранцы – с удивлением, но и с уважением. На Руси в баню ходили все. О любви русского народа к ней говорят многие литературные произведения и ученые труды. Баня у русских была первой потребностью – как в чистоте, так и в своего рода наслаждении, и главным лекарством от всех болезней: коль скоро русский почувствует себя нездоровым, тотчас идет в баню париться.

Широкое распространение получили бани и на территории Беларуси. В годы войны, в период партизанского движения строились бани-землянки. Нетяжёлые ранения, простуду, радикулиты лесные мстители лечили паром. Так же восстанавливали и силы после многодневных боев. В нашем районе в урочище „Хованщина" на месте дислокации партизанского отряда до сегодняшнего дня сохранилась такая баня.

Она была нужна и важна во все времена. И сейчас вряд ли кого нужно убеждать в пользе бани. Интерес к этой гигиенической и лечебной процедуре во многих странах возрос настолько, что его уже нельзя считать данью моды.

Стрессы в повседневной жизни ведут к ухудшению здоровья. Опасность для нас представляют гиподинамия и неправильные нагрузки на двигательный аппарат. Баня же выполняет компенсаторную роль, расслабляет нервную систему и мышцы. Активные раздражения (парилка, душ, контрастные ванны, бассейн, массаж), сменяющие друг друга в процессе банной процедуры, отлично регулируют кровообращение, теплообмен и т. д. Именно поэтому человек испытывает после нее душевный и физический подъем, уверенность в своих силах. Повышается работоспособность, резко уменьшается возможность заболеть. Баня отлично лечит нефриты, радикулиты, простуду и т. д. В условиях дефицита и дороговизны лекарств она должна приобрести особенную роль.

Как же любят баню в нашем районе? На его территории за счет средств бюджета и организаций построено 69 бань общественного пользования с общим числом помывочных мест – 1450. При условии работы всех бань обеспеченность местами приближается к нормальной.

В хорошем состоянии бани в Коссовском МПО, АО „Ивацевичдрев", Ивацевичском леспромхозе, Телеханской лыжной фабрике, д. Вулька-Телеханская, на торфопредприятии „Березовское".

Однако не все бани на территории района работают. Прекрасная баня с сауной была в д. Галенчицы Яглевичского сельсовета, но её варварски разворовали. Такие же добротные бани были построены в д. Вишнёвка Домановского сельсовета, Долгое – Бытенского, Могилицы – Вольковского сельсовета и некоторых других деревнях. Но в них опять же демонтировано сантехническое оборудование, выбиты окна, разломаны полы, двери и т. д.

В ряде деревень Подстаринского, Святовольского, Бусяжского сельсоветов бани работают нерегулярно из-за отсутствия топлива.

Вопрос о работе бань рассматривался на заседании исполкома района в ноябре прошлого года. Многие руководители хозяйств были строго предупреждены и получили конкретные предложения по приведению бань в надлежащее сантехническое состояние. Как показали повторные проверки, в отдельных населенных пунктах они возобновили свою работу. Например, в деревнях Кохоново, Добринёво, Приборово, Углы и других.

Из-за отсутствия финансов не ведутся работы по строительству бани в д. Стайки. В аварийном состоянии находится баня РПО ЖКХ в г. п. Телеханы. Она не принимает посетителей более пяти лет и пришла в негодность. На ее ремонт необходимо более 500 миллионов рублей. Но в самом критическом „банном" положении оказался райцентр. Так получилось, что старую городскую баню разрушили, а новый банно-прачечный комбинат на 100 помывочных мест не запустили. По ряду причин РПО ЖКХ отказался взять её на баланс. Вопросом пуска этой бани занимаются городской и районный Советы депутатов. А пока жители райцентра пользуются услугами бань его некоторых предприятий.

Но сколько же стоит банное удовольствие? На торфопредприятии „Березовское" – 1000 рублей, в колхозе „Большевик" – 2000. В деревнях колхоза имени Куйбышева (Гортоль, Сомино, Вулька-Телеханская) – 600 рублей, в деревнях Селец и Добромысль колхоза „40 лет Октября" – 500. Бесплатно ходят в баню жители Кохоново, Добринёво колхоза „Доманово". Но при столь невысоких ценах удивляет крайне малая посещаемость их в деревнях района. Баня обычно работает в них раз в две недели, но приходит в неё всего 40–50 человек. Многие предпочитают бане ванную, но одно с другим невозможно сравнить в плане лечебного эффекта. Баня – это средство профилактики и лечения болезней. Ведь недаром один из русских врачей-физиологов советовал заменить лекарства природными средствами. А баня одно из них. Если в одних местах люди недопонимают ценность бани для собственного здоровья или считают, что лучше её растащить по кирпичику, то в деревне Бычь Стайковского сельсовета её жители приспособили оставленную строителями бытовку под баню и моются в ней. Комментарий к этому факту, думаю, не нужен.

Для истинных любителей бани и приобщения к ней других хочу продолжить начатый в начале разговор о её пользе.

Однако бывает и так, что баня оказывает на нервную систему не успокаивающее, а возбуждающее действие. Это происходит в случае нарушения методики банной процедуры. Чтобы избежать подобных ощущений, следует прислушиваться к собственному организму, не пытаться навязывать ему непривычный режим. Очень важны здесь постепенность, подготовленность к восприятию банных нагрузок, знание методик банной процедуры. И конечно, недопустимы такие нарушения банного режима, как приём алкоголя, курение. Следует ещё помнить и то, что ни до, ни после бани ни в коем случае не стоит переедать.

Специалисты считают, что использование веника в парилке удваивает эффект бани. Но отстегать себя тяжелым веником до синяков – дело нехитрое, и уж, конечно, не полезное. А вот сделать веник послушным, управляемым, пропариться им до костей – наука, которая даётся не сразу. Как же выбрать веник?

Самый распространённый в России и у нас веник берёзовый. Он прочен, гибок, удобен. К тому же целебные свойства листьев, почек, коры, сока березы в народной медицине давно известны. Настойку березовых почек на 90-процентном спирте в отношении 1:5 рекомендуют для компрессов и втираний при воспалении суставов ревматического и подагрического характера. Особенно хороший эффект такие компрессы дают после посещения парной. Березовый сок применяют для лечения долго незаживающих ран. Толченую березовую кору прикладывают к рваным ранам. Берёзовым соком часто утоляют жажду в бане.

Химический анализ листьев березы показал, что в них содержатся эфирные масла, дубильные вещества, витамин „С", провитамин „А".

Все целебные свойства, открытые нашими предками в практике и подтверждённые медициной, сделали берёзовый веник самым популярным у парильщиков.

Дубовый веник тоже хорош в бане. Он очень прочен. Листья дуба достаточно широкие и плотные, им легко нагнетать пар. В дубовой листве и коре содержится большое количество дубильных веществ, поэтому дубовые отвары и настои используются при некоторых кожных заболеваниях, например, мокнущей экземе, при сильной потливости ног.

Эвкалиптовый веник чаще всего применяют на Кавказе. Лист эвкалипта обладает ценнейшими лечебными свойствами. Настой из него используется как антисептическое средство. Эвкалиптовое масло обладает и болеутоляющими свойствами. Его используют в виде компресса при невралгии, воспалении мышц, при ушибах, растяжениях, болях суставов. Смешав эвкалиптовое масло со скипидаром, кладут компресс на больное место или втирают смесь в кожу. При ангине достаточно капнуть две капли эвкалиптового масла на кусок сахара и подержать его во рту до тех пор, пока не растанет. При насморке – помазать нос внутри – два, три раза.

Мно [illegible] меня [illegible] вени [illegible] ветки [illegible] или д [illegible]

Мож [illegible] пивн [illegible] приго [illegible] ему [illegible] кого [illegible] мает [illegible] даю [illegible] матизмом, подагрой.

Лучшим напитком после парной бани с древних времен считается чай из самовара, заваренный по всем правилам, со свежим вареньем или гречишным мёдом. Настоящие парильщики это знают, но вряд ли они подозревают, что такой скромный напиток как чай, содержит многие полезные вещества, которые дополняют лечебные свойства бани – это эфирные масла, танин, кофеин, витамины (C, B_1, B_2, P, PP). Эфирные масла придают напитку приятный аромат. Благодаря танину, содержащему витамин B_1, укрепляются стенки кровеносных сосудов. Чай действует одинаково тонизирующе и бодряще на организм человека в любое время года.

Многие исследователи считают, что имеется много противопоказаний, у такого любимого многими напитка, как пиво. Кроме того, что пиво – напиток алкогольный, есть и другие настораживающие сведения о его свойствах. Ученые онкологического центра Германии пришли к выводу, что пиво способствует росту раковых клеток. Так что во время бани и после неё лучше им не увлекаться.

Ведь главные эффект и удовольствие – сама баня с ее разнообразными оздоровительными процедурами.

В Законе республики Беларусь „О санитарно-эпидемическом благополучии населения" говорится о том, что граждане обязаны заботиться о состоянии своего здоровья и здоровья своих детей, используя предоставляемые обществом возможности по формированию здорового образа жизни. А баня, как мы знаем, один из сильных оздоровительных факторов. Ещё древнегреческий философ Платон утверждал: „Строительство бань – долг государства". А уж для нашего времени эта задача тем более естественная. Поэтому руководителям предприятий, хозяйств, учреждений нужно позаботиться о выполнении государственных и местных программ по санитарно-эпидемическому благополучию населения.

Г. БАРАНЧИК,
главный государственный санитарный врач района.

● СТАТЫСТЫКА ВЕДАЕ ЎСЁ

І шлюбы распадаюцца, і смяротнасць расце

Мінуў 1995 год, і можна падвесці вынікі, якія датычацца запісаў актаў грамадзянскага стану па раёне. Яны, на жаль, не ўражваюць якімісьці радаснымі адкрыццямі. Смяротнасць пераважае над нараджальнасцю. Калі тых, хто з'явіўся на свет, зарэгістравана 747, то пакінуўшых яго – 970. Для параўнання: у 1994 годзе мы запісалі 805 нованароджаных і 938 памерлых. Як бачна, у 1995 г. разрыў у гэтых лічбах большы.

Летась у раёне зарэгістравана 622 шлюбы і 186 разводаў. Пазалетась адпаведна: 550 і 174. Менавіта па горадзе Івацэвічы у аддзел ЗАГСа было пададзена 253 заявы на рэгістрацыю шлюбу, зарэгістравана 235, астатнія будуць заключаны ў гэтым годзе. Ці здараецца, што заявы забіраюцца назад альбо падаўшыя іх не з'яўляюцца на рэгістрацыю шлюбу? Такія выпадкі ёсць, але за год яны літаральна адзінкавыя. З прыведзеных вышэй лічбаў бачна, што кожная трэцяя шлюбная сям'я распадаецца. Назіраецца тэндэнцыя да павелічэння колькасці шлюбаў, якія заключаюць непаўналетнія.

Нягледзячы на нялёгкі час, не зменшылася колькасць жадаючых зарэгістраваць свой шлюб ва ўрачыстай абстаноўцы. Але відавочна, што ў параўнанні з мінулымі гадамі (а я працую ў аддзеле ЗАГСа 12 гадоў) пышных вяселляў стала намнога менш.

Не чуваць цяпер сярэбраных і залатых вяселляў, хоць у раёне яны раней спраўляліся, інават у газеце аб гэтых юбілеях паведамлялася. На традыцыі, вядома, паўплывала тое матэрыяльнае становішча, у якім апынулася большасць грамадзян.

Не прыжылася чамусьці рэгістрацыя ва ўрачыстай абстаноўцы нованароджаных дзяцей.

Усяго ў 1995 годзе зарэгістравана 2590 актаў грамадзянскага стану, у 1994 – 2517. Летась адноўлена 14 запісаў аб шлюбу і смерці. Выдадзена 430 паўторных пасведчанняў аб розных актах грамадзянскага стану. У 1994 годзе такіх пасведчанняў выпісана 337.

Часам у сем'ях, дзе шлюб незарэгістраваны, альбо ў тых, хто не паспеў ажаніцца ці выйсці замуж, нараджаюцца дзеці. Па ўзаемнай згодзе ўстанаўліваецца бацькоўства, гэта значыць, мужчына згодзен, каб нованароджанага запісалі на яго прозвішча і імя па бацьку. Пазалетась такіх запісаў было зроблена 35. Амаль столькі і ў мінулых гадах. Асобна вядуцца запісы аб усынаўленні і ўдачарэнні. Летась іх было зроблена – 6, у 1994 годзе – 3.

Працуючы з людзьмі і іх дакументамі, бачым, што ў апошнія гады павялічылася колькасць мацярок-адзіночак, няпоўных сямей. Але весці такую статыстыку нам пакуль не прапануецца.

Т. БЯЛЕВІЧ,
начальнік аддзела Івацэвіцкага ЗАГСа.

● ШКОЛЬНЫ МЕРЫДЫЯН

Алімпіядны бляск

У абласной алімпіядзе ўдзельнічала 15 вучняў толькі з адной школы...

Алімпіядны старт 102 вучні нашай школы ўзялі ў сценах роднай школы. Спаборнічалі ў раскрыцці сваіх здольнасцей па многіх школьных прадметах – фізіцы, хіміі, рускай і беларускай мовах, гісторыі, геаграфіі. 18 пераможцаў школьнай алімпіяды прынялі ўдзел у раённай, дзе заваявалі 28 прызавых месц. Добра зарэкамендавалі сябе ў ёй вучні 11-х класаў Ю. Максімчук, Н. Шупенік, А. Струнеўскі, дзесяцікласнікі Н. Мяцечка, Н. Ціханчук, Ю. Калмыкава, С. Гунько, дзевяцікласнікі Т. Снітко, В. Кот, П. Шурко, В. Крукоўская, васьмікласнікі А. Сахоўская і А. Дубешка.

15 вучнў школы дэманстравалі свае веды па розных прадметах і ў абласной алімпіядзе. За дасягнутыя поспехі некаторыя з іх былі ўзнагароджаны Ганаровымі граматамі абласнога ўпраўлення адукацыі.

М. КІСЛЕЙКА,
намеснік дырэктара СШ № 3 г. Івацэвічы.

Сегодняшний гость редакции – старший госавтоинспектор ГАИ районного отдела внутренних дел Владимир КВАША. Он рассказывает о новых требованиях к гужевому транспорту, отвечает на вопросы читателей.

● АПЕРАЦЫЯ „ПАВОЗКА"

І КАНЁМ ТРЭБА ЎМЕЦЬ КІРАВАЦЬ

У сувязі з падзеннем жыццёвага ўзроўню, падаражаннем бензіну і аўтатранспартных паслуг у прыватным сектары павялічылася колькасць не толькі веласіпедаў, але і гужавых павозак. Часта гэта „тэхніка" выкарыстоўваецца з грубым парушэннем правіл дарожнага руху і трапляе ў аварыі. Так, 5 кастрычніка летась жыхар Целяхан П. М. Латышэвіч каля в. Доўгая ўчыніў наезд на гужавую павозку, кіраваў якой Малінчык. Пацярпеў пасажыр аўтамабіля. 30 кастрычніка В. А. Дудзік, які працаваў даглядчыкам жывёлы ў калгасе „Любішчыцы", кіраваў гужавой павозкай на дарозе Майск–Любішчыцы. Перавярнуўся ў кювет і загінуў. Неабсталяванай як належыць павозкай кіраваў у снежні мінулага года жыхар Любішчыц В. А. Усцінаў. На яе быў зроблены наезд „УАЗам". У выніку атрымала цялесныя пашкоджанні пасажырка Т. У. Гута.

Ёсць выпадкі сутыкнення аўтасродкаў з жывёлай на дарозе.

У пачатку года аўтаінспекцыяй вобласці і раёна распрацаваны пэўныя меры, мэтай якіх ставіцца скарачэнне і прадухіленне аўтадарожных здарэнняў, звязаных з гужавым транспартам і жывёлай.

Згодна з імі, кіраваць гужавой павозкай, а таксама быць прагоншчыкам уючных, верхавых жывёлін, ці статка пры руху на дарогах дазваляецца асобам не маладзей за 14 гадоў.

У гаспадара гужавой павозкі павінен быць пры сабе дакумент, які пацвярджае веданне правіл дарожнага руху. Сама ж павозка павінна мець прадугледжаныя канструкцыяй супрацьадкатачныя ўпоры і спраўны стаяначны тормаз. Пры руху па дарозе ў цёмны час сутак і ва ўмовах недастатковай бачнасці наперадзе павозкі (саней) павінен быць устаноўлены ліхтар белага колеру альбо два белыя святловяртальнікі, ззаду – ліхтар чырвонага колеру альбо два чырвоныя святловяртальнікі.

Рух па праезнай частцы гужавых павозак, верхавых жывёлін дазваляецца толькі ў адзін рад на адлегласці не больш за адзін метр ад яе правага боку. Выезд на большую адлегласць дапускаецца толькі для аб'езду і ў дазволеных выпадках для павароту налева ці развароту. Можна рухацца і па ўзбочыне, калі гэта не створыць перашкод пешаходам.

Калоны гужавых павозак (саней) пры руху павінны быць раздзелены па 5 павозак (саней). Адлегласць паміж групамі павінна быць 80–100 метраў.

Пераганяць жывёлін па дарозе дазваляецца, як правіла, у светлы час сутак. І пагоншчыкі павінны прытрымлівацца правага боку дарогі.

Вадзіцель гужавой павозкі (саней) пры выездзе з другараднай дарогі ў месцы з абмежаваным аглядам павінен весці жывёліну, трымаючы яе ў цуглях.

Вадзіцелю гужавой павозкі (саней), пагоншчыкам уючных, верхавых жывёлін, статка забараняецца: пакідаць на дарозе жывёлін без нагляду; пераганяць жывёлін праз чыгунку і дарогу ў не спецыяльна адведзеных месцах, а таксама ў цёмны час сутак і ва ўмовах недастатковай бачнасці; праганяць жывёлу па дарогах з удасканаленым пакрыццём.

Пры перавозцы грузу на павозцы (санях) ён павінен трывала замацоўвацца і не ствараць небяспекі ўдзельнікам руху. Ён не павінен выпадаць і цягнуцца, закрываць светлавыя і святловяртальныя апазнавальныя знакі, не абмяжоўваць вадзіцелю агляднасць.

Толькі захаваўшы гэтыя правілы можна засцерагчыся ад розных непрадбачаных сітуацый на дарозе ўсім удзельнікам руху.

ЕСТЬ ВОПРОСЫ К АВТОИНСПЕКТОРУ

Повысились ли расценки в этом году за обмен номерных знаков транспортных средств старого образца на новые?

М. КОСТИК, житель г. Ивацевичи.

В этом году владельцы личных и государственных транспортных средств, имеющие на знаках черно-белое изображение (на черном фоне – белые цифры и буквы) должны заменить их на новые, где изображение бело-красное (на белом фоне – красные цифры и буквы). Замене подлежат и номера серии БНС, выполненные на белом фоне черными буквами. Замена всех остальных номерных знаков будет осуществлена в 1997 году.

Поскольку увеличилась минимальная заработная плата, возросла и стоимость наших услуг. Так, замена номерного знака владельцу обойдется в настоящее время в 470 тысяч рублей. Заменить их нужно до техосмотра транспортных средств, который начинается в конце февраля – начале марта этого года.

В каких случаях недисциплинированные водители направляются на пересдачу правил дорожного движения?

А. ГРИНЧИК (д. Бытень).

На пересдачу правил дорожного движения направляются водители, когда они допустили:

– проезд на красный свет светофора;

– превышение установленной скорости;

– непредоставление преимущества в движении;

– за повторные (от трех и более раз) в течение года иные нарушения.

● ФОТАСЮЖЭТ

Лавіся, рыбка, вялікая і малая. *Фота А. КАНУННІКАВА.*

● НАДВОР'Е

Снежная зіма — гэта нармальна

За два дні, 10–11 студзеня, прырост снежнага покрыва ў Беларусі перавысіў норму апошніх пяцідзесяці гадоў і склаў у Любані 19 сантыметраў, у Мінску – 22 см, у Мар'інай Горцы – 23 см, у Слуцку – 34 сантыметры. Таўшчыня снегу ў Мінску дасягнула 52 см, у Слуцку – 50 см.

Як паведамілі ў Белгідраметцэнтры, папярэднія рэкорды зафіксаваныя ў 1936 годзе 23–24 студзеня і ў 1948 годзе 22–23 студзеня, калі выпала 18 см снегу, у 1959 годзе 4–5 студзеня – 17 см. А вось у 1915 годзе ў Магілёве выпала покрыва таўшчынёй звыш аднаго метра. Галоўны сіноптык Белгідраметцэнтра Тамара Цярэшчанка сказала, што сёлетнія паказчыкі нельга кваліфікаваць як стыхійныя альбо надзвычайныя. З'ява лічыцца стыхійнай, калі за 12 гадзін снегу выпадзе 20 см і больш. А сёлетняя колькасць снегу выпала на працягу сутак.

Снегапад адбыўся ў выніку абвастрэння франтальнага падзелу ў цэнтральных раёнах, пераважна на тэрыторыі Мінскай вобласці. Як тлумачаць сіноптыкі, на ўсходзе было халоднае паветра, а з Заходняй Еўропы да нас перамяшчалася больш цёплае. У гэтыя дні падобнага франтальнага падзелу не было ў Расіі, на Украіне, а таксама ў еўрапейскіх краінах. На астатняй тэрыторыі Беларусі паказчыкі значна меншыя.

У Верхнядзвінску, Полацку, Оршы, Гродне, Ваўкавыску, Магілёве, Горках, Слаўгарадзе, Касцюковічах і іншых гарадах снегу не было, толькі на 1 см снежнае покрыва прырасло ў Ашмянах і склала 33 см, адпаведна ў Лідзе – 29 см, у Шчучыне – 22 см.

У Брэсцкай вобласці назіралася змяншэнне снежнага покрыва: у Брэсце з 7 да 5 см, у Івацэвічах з 15 да 14, у Драгічыне – з 11 да 10 см. У гэтых гарадах снег утрамбаваўся. Разам з тым у Ганцавічах зафіксаваны прырост снегу на 6 см, а ў Баранавічах на 3 см.

Тамара Цярэшчанка лічыць, што павышэнне тэмпературы і адсутнасць зімой снегу ў Беларусі хутчэй можна кваліфікаваць як анамальную з'яву. Навука так і не растлумачыла, чаму былі такія зімы – альбо гэта вынік парніковага эфекту, альбо нешта іншае.

А. ДАШЧЫНСКІ („Свабода").

ХХХ

У наступныя двое сутак выпадзенне снегу не прадбачыцца, а маразы ўзмоцняцца. Тэмпература паветра будзе 7–9 градусаў марозу.

● ЗДАРЭННІ

Беражыце грошы ад мышэй,

А ЯШЧЭ АХВОТНА ПАЗЫЧАЙЦЕ ІХ ЛЮДЗЯМ

Што трэба рабіць менавіта так, на ўласным жыццёвым вопыце пераканалася баба Алеся С. з Быцені. Трымала яна ў адным зацішным месцы 775 тысяч рублёў. Але неяк прыйшла да яе суседка і папрасіла пазычыць 700 тысяч. Падумала-падумала бабка Алеся дый адлічыла запрошаную суму. І, як потым паказаў час, паступіла вельмі правільна.

Праз некалькі тыдняў захацела баба Алеся ўзяць астатнія 75 тысяч, зазірнула ў свой патаемны катушок і вачам не паверыла: ад многіх банкнот ці то дзве траціны, ці нават палова засталася. Затое побач ляжала раструшчаная мышамі папера.

– Божачкі мае, што ж гэта робіцца?! – толькі і ўсклікнула бабуля і, узяўшы ў ахапак рэшткі грошай, тут жа пабегла да больш маладых сваякоў. Апошнія потым і дапамаглі бабцы Алесі: завезлі ў банк абшчыпаныя мышамі банкноты і памянялі іх на новыя.

Вось такая „грашова-мышыная" гісторыя атрымалася. Добра, што хоць добра яна скончылася. Выходзіць, і на самой справе не трэба адмаўляць таму, хто хоча пазычыць у вас грошы. Ну, а што апошніх любяць мышы, дык і сумнявацца тут не прыходзіцца: прыклад бабкі Алесі больш чым паказальны.

Ф. МАКАРЭВІЧ.

КІНО

Кінатэатр „Партызан"

г. Івацэвічы

24 студзеня – „Кобра" (ЗША) – 19.00;
25 і 26 студзеня – „Дрэнныя хлопцы" (амерыканскі прыгодніцкі фільм) – 19.00.

Кінатэатр „Юбілейны"

г. Косава

24 студзеня – „Рыцар-адзіночка" (кітайскі баявік) – 20.00;
25 студзеня – „Дзве версіі аднаго сутыкнення" (Адэса) – 20.00.

Кінатэатр „Кастрычнік"

г. п. Целяханы

24 студзеня – „Нулявы допуск" (ЗША) – 20.00;
25 студзеня – „Маўчанне ягнялят" (ЗША) – 20.00.

Газета выдаецца на беларускай і рускай мовах. Набіраецца ў Івацэвічах, друкуецца ў Баранавіцкай друкарні (г. Баранавічы, вул. Савецкая, 80). Выходзіць два разы на тыдзень: у сераду і суботу.
Фармат 420х300 мм. Аб'ём – 1 друк. аркуш.
Падпісана да друку 22 студзеня ў 14.00.

ЗАСНАВАЛЬНІК: гандлёва-прамысловая фірма „Івацэвічы". Рэгістрацыйны нумар 1147.

Рэдактар Лідзія ЦАЛУЙКА.
НАШ АДРАС: 225250, г. Івацэвічы, вул. Свярдлова, 5, рэдакцыя „Газеты Уладзіміра Кудзінава". Тэлефон 2-12-09.

Рукапісы і здымкі не рэцэнзуюцца і не вяртаюцца. Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні могуць не супадаць з пунктам гледжання рэдакцыі і не накладваюць на яе ніякіх абавязацельстваў. Пры перадрукоўванні спасылка на нашу газету абавязковая.
Індэкс 63959. Тыраж 2.000 экз. Заказ № 166